

Patrik Lindenfors om Katolska kyrkan

Smaklöst av Katolska kyrkan att försöka inta offerrollen

Publicerad: 2009-02-04, Uppdaterad: 2011-11-02

Om författaren:

Patrik Lindenfors tillbringade hela sin grundskoletid på S:t Eriks katolska skola - en klosterskola driven av nunnor. Han är nu forskare i evolutionsbiologi vid Stockholms universitet och författare till den nyutkomna barn- och ungdomsboken om att inte tro på gudar "Gud finns nog inte".

Låt oss kontempera historien ett ögonblick. Ungefär sex miljoner judar beräknas ha dödats av nazisterna under andra världskriget. Det är detta biskopen förnekar när han säger att det var några hundra tusen judar som dog, varav ingen blev ihjälgasad. Inte nog med förföljelsen och dödandet nazisterna gjorde sig skyldiga till. Nu tar andra antisemiter vid och hävdar att mordandet aldrig inträffat. Det är svårt att tänka sig en mer förnedrande behandling av både offren och deras efterlevande.

Förintelseförnekare bör man därför bara overse med om de slutat framföra sina falska påståenden och ångrat sig. Framhärdar de i sina lögn är de mitt i utförandet av sin kränkning.

Som varje person med historieintresse känner till är det inte första gången katolska kyrkan trampar i klaveret vad det gäller antisemitism. Tvärtom är det en åsiktsriktning som tyvärr frodats inom kyrkan ända sedan författandet av Johannesevangeliet. Det mest upprörande exemplet är att Katolska kyrkan inte tog starkt avstånd från judeförföljelserna under andra världskriget medan de pågick. Det här skorrar oerhört falskt för en organisation som säger sig stå för godhet och kärlek, och som vill att människor att leva efter deras regler.

Religiösa brukar förstås försöka skylla andra världskriget på ateismen. Det är dock ett resonemang som är omöjligt att få att gå ihop. Dels var Hitler religiöst förvirrad och kastade ur sig både religiösa och ateistiska citat i mängder. Dels är ateismen ingen trosuppfattning, utan ett avståndstagande, vilket gör det lika felaktigt att försöka skylla andra världskriget på en icke-tro på Gud som att försöka skylla den på en icke-tro på enhörningar. Sen ska man förstås aldrig glömma att antisemitismen har sina historiska rötter i tron att judarna dödade Jesus.

Nej, Påven förtjänar all den kritik som riktats emot honom. Att välkomna tillbaka någon som fortfarande begår en kränkning kräver att man själv är den som är utsatt. Hasselgren försöker måla upp Katolska kyrkan som offer för ett drev, men kyrkan är faktiskt inte offret i den här historien. Att försöka ikläda sig den rollen när man

välkomnar tillbaka förövaren av en pågående kränkning är bara smaklöst.

[Patrik Lindenfors](#) (30 artiklar)

32 kommentarer I kommentarsfältet har kommentatorn juridiskt ansvar för sina inlägg.

Lindenfors har väl rätt i princip, men så länge det prosionistiska barbariet att kasta "förintelseförnekare" i fängelse för deras åsikter vägrar jag för min del att instämma i någon proteststorm, för just detta sionistiska terror är enligt min åsikt ett långt större hot mot oss allihop, och då är det nog rätt rationellt att i allmänhet stöda de motkrafter som ändå finns. Vad katolska kyrkan beräffar finns långt värre saker att kritisera, som sexskandaler, obskurantiska biskopstillsättningar och dessa påvars beklagansvärda osed att saligförklara sig själva. Hög tid för en reformrörelse!

  [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #33 [Peter Ingestad](#), 2009-02-05, 08:50

Patrik!

Att det finns ett antisemitiskt arv i Kyrkan som man måste göra upp med har du helt rätt i. Den s.k. ersättningsteologin kunde tas till stöd för en negativ syn på judarna, judarna var de som dödade Jesus etc. Detta är egentligen absurt, Jesus var ju själv jude och idag finns i Katolska kyrkan liksom i hela kristenheten en stark betoning av samhörigheten med det judiska folket.

Lika rätt som du har i att det funnits starka antisemitiska krafter inom Kyrkan som behöver försonas med, lika fel har du i att i Benedikt XVI's handlande läsa in ett stöd för antisemitiska tankegångar. Ett försoningsarbete inleddes med kraft inte minst under Johannes Paulus II's pontifikat, och Benedikt XVI fortsätter helhjärtat den linjen, om du läser hans officiella uttalanden i saken, så kan du inte annat än konstatera detta.

I sin bok "Strömmar av liv" behandlar Lillemor Hallin särskilt judarna. Judar och hednakristna var kallade att höra samman i Kristi kropp. "Tack vare Kristus Jesus är hedningarna genom evangeliet arvingar som vi (judar), tillhör samma kropp som vi och har del i samma löften som vi", skriver Paulus i Ef 3:6. Men på ett tidigt stadium uppstod splittring mellan judar och hednakristna, och den judekristna delen av kyrkan försvann.

På 100-talet började ersättningsteologin växa fram, som hävdade att Gud hade förkastat Israels folk och att den kristna kyrkan nu är "det sanna Israel". Ersättningsteologin bredde under århundradenas lopp ut sig inom kristenheten, och i dess namn har judarna förtryckts genom alla tider.

Men Gud har inte förskjutit sitt folk (se Paulus brev till Romarna kap 11:1 ff). Om oss "hednakristna" skriver Paulus: "Ty om du skars ut ur den vildoliv som du av naturen hörde till och mot naturens ordning ympades in på ett odlat olivträd, hur mycket lättare kan då inte de äkta grenarna ympas in på sitt eget träd." (Rom 11:24). De "äkta grenarna" är Israels folk.